Csütörtök. 6. Szám. Januárius 20-kán 1859.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(NEGYEDIK ÉVI FOLYAM.)

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetési minden cs. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához czímezendő levelekben. Ára a vaczgyérvére 3 ft. 15 kr, félévre 6 ft 30 kr, évre 12 ft 60 kr ut pénzben.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasitandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS: A Szentgyörhegy utczában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

Hirdetések minden egy vonalanként egy sor után 7 kr. kétszer, háromszor 5 kr. folytonos hirdetésnél pedig 4 kr. ezenfelül. Minden kiirdetésre 30 kr. bélyegdíj előre beszedendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők m. m. előfizetési, hirdetési, reklamatiok szt. a kiadó-hivatalhoz utasitandók.

KIADÓ-HIVATAL: A Kőszegfutaskban, STEIN könyvkereskedésében.

A SZÁSZVÁROSI GAZDÁSZATI EGYLET NYILATKOZATA

A szászvárosi kerületben alakulandó gazdasági-egylet ideiglenes titoknokától, a következő nyilatkozatot vettük.

„K. Közlöny!" m. é. dec. 19-ki lapjában (101. sz) közzétett hivatalos jelentésben a dec. 13-kán tartott erd. gazd. egyesület választmányi gyűlésének „a Szászvárosi kerületi gazd. egye- tlet alakulási indítási czélnak ismertetése alkalmával, az erdélyi gazd. egyesület választmánya „ezen tudósitó, mi után amaz egyesület a csatlakozásról nem emlit semmit, hanem ugyláttszik önálló akar lenni, egyszersmind tudásra veszi."

Miután az erd. gazd. egyesület ilyetén tett eszrevétele némi félreértésre adhat alkalmat, kérjük a t. cz. szerkesztőséget, s siveskedjek benne lapjába felvilágositásul azon nyilatkozatunkat felvenni, hogy a Szászvárosi kerületi gazdasági egyesület alakulása lendülete idejében, az erd. gazd egyesület t. titoknoka megkeresteté, szivesenfogadá azt felvilágositási odni, mind feltételek alatt s minő viszonyok közöttt történhet-e a fiók egyesletek csatlakozása az erd gazd. egyesülettel?

Kérdésünkre a háromszéki egylet kérteté meg, czélaszerü viszonyai megismertetése ennek tanántini használása végett, ebbéli pontjait megküldeni. Az utóbbi egylet ezen átyalisogos kérésre valószolni mind eddig alkalmat nem vett. Az erd. gazd. egyesület felvett titoknoka pedig 1857 dik ev dec. 17-kén kelt levelében, a csatlakozást igen czélszerünek tartaná de minthogy az erd. gazd. egyesület szabályaihan ezt illetőleg sehogy sincs előre látva, a fenemlitatt s kivánt felvilágositásnak nem adhatja, jónak látná egyébaránt ha az alakuló oláhi egyletek kezdeményezőik csatlakozási intézményeket.

A Szászvárosi kerületi gazd. egyesület vaslasztmánya, ezen válaszból nem okulhatván azon kapott felső, melynek alapján a csatlakozás megtörténhető volna, elhatározta, letesülésétegy kettes kimennetlen kérelemnek ki nem tenni s a csatlakozási kérdést egyelőre mellőzve, az egyesület alakulásit eszközöni, kimondván czéjaharánt, hogy a hazai gazd. egyesületekkel szoros érintkezésbe lépni fogni addig is, a fiók egyesületek csatlakozását illetőleg, netalántan a magas kormány által közrebocsátandó szabályelvek a csatlakozási viszony körét megismertetik.

Engedje a t. cz. szerkesztőség, hogy ezek után tisztelettel maradhassak

A Szászvárosi kerületi gazd. egyesés vlaszitmánya nevében.

Dr. Tóth,
ideigl. titoknok.

Szászváros, jan. 10-kén, 1859.

A fennebbi nyilatkozatra nézve kötelességünknek tartjuk felvilágositásunkat s illetőleg nemely észrevételünket megtenni.

Mi azon élőpéldán okulva, mely a birodalom leggyakorlatibb gazdái János cs. k. főherczeg ő fönsége vezérintézkedése mellett Stayerországban alakult gazdasági egylet szerkezetében s eredményeiben nyilatkozott; úgy hiszszük, hogy e tényen közreható eredményt csakis a minél számosabban alakulandó fiókegyleteknek egy országos központi egyletteli szoros kapcsolatatói varhatunk; a mint e részben nézetetket lapunk 75-ik s azt követő számában a közet mult szeptember havában tüzetesebben adtuk.

A kik az altalunk mindig méltánylandó tevékenység osztönétől vezérletteve a kerületi egylet felallitásán működnek, kérdésen kivül szándékuk előtt szent czélbeg; de batrak vagyunk remélnyelet vérmesének nevezni, ha azt hiszik, hogy kétes kimenetelu kisérlet volna az, ha előre egy már szervezett, s szép alappal ellátott országos egylet kiegészitő tagjaul jelentik ki magukat; s nem vélik sokkal kétesebbnek azt, hogy saját erejökön csak egy időre is megállhassanak.

Ha valaki csatát kezd kis erővel, azászlói alá nem örömest tü fel az eszélyes; de ha hagja, hogy vállalatja szervezett szövetséges s mindenkor kösönyös szövetségesek kodik; akkor habozás nélkül siet oda mindenki résztvenni vállalatában. Nincs különben ez az oly intézetek szervezetével is, melyeknek sikeres fennállása, s a czéljai közé eső eredmények átvitele sokkal többé kiadast igényel, mint hogy sorsa mindadig valságosnak ne tessék, a mig csak saját gyönge erejére támaszkodik.

Ezen helyzet felfogása vezette oda a nagy erőben s szerencsés conjunctorák közt megalakult háromszékividéki egyletet, hogy az országos egylétteli összeköttetés szükségességét belássa, hogy ezen összeköttetés nélkül megalakulassat meg ne kisértse. Tisztában lévén ama tisztelt egylet az egyesülés szükségességével, módjat az összeköttő kapocs letesitésének azonnal feltalálta, s azt, az országos egylethezi viszonyát legelső nagy gyülésén a következő határozat hozta, a mint ez a „K. Közlöny" múlt évi 73-dik számában közlött jegyzőkönyvben latható;

12-ik czikk: Egyletünknek az erdélyi országos egylethezi viszonya Ezen egylet az országos gazd. egylet sikerletjes hatáskörét tisztelettel megismervén, azzal szellemi és anyagi viszonyt kiván fenntartni, — szellemi: az intézet értelmi szakát érdekliő, némely tárgyakban kérendő utasitást, és a m kormánynyal általa leendő összeköttetést illetőleg; — anyagi: a mennyiben ezen egylettel belszerendő minden 6 titos résznyelőbi két frtot az orsz. gazd egylet rendelkezésére ada bocsát, megtartván ezen egylet saját maganak pénztára kizárólagos kezelését sat., nem akarván magát az országos egylettnek ugy alárendelni, hogy körülményei hez alkalmazandó teendőiben az által korlátoltassék sat.

Ezen czikkben az egylet viszonyu anynyira körvonalozva van, hogy annak a'olvasása minden válasz várását a háromszéki egylettől, feleslegessé teszi. Es ha ezzel összezevetjük azon programmot, melyet a fiókegyletek alapszabályaival, az országos egylet megerősités végett a multév első feleben a m. kormány elebe terjesztett; kérdésen kivül egy alakulandó kerületi egylet egyszerre mindenkor előre és egyenesen kimondani, hogy fennallhatásara nézve az országos egyletteli anyagi és szellemi kapcsolat szükségesnek látja, mégát azon központi intézet egy tagjának tekinti, s vele azonnal szellemi összeköttetésbe lép, s a menynyiben saját szervezeti szükségén felül gyül be jövedelme, abból részvényt fordit a központi egylet működésének elősegitésére, viszont várván azon kihatást, mely által a központi egylettől elért eredmények jótékonysága közvetlenül s azonnal legelőbb háromoljon az ily vidéki egyletekre. Felujánlatnék a vidéki egyletek készége, területükön a központi egylet érdekeinek érvényesitésére, intézkedéseinek kezelésére, s a központi egylet viszont amonnan mint saját működésének egyik segédforrásából meritheté a feladatoinak megoldására szükséges felvilágositásokat, adatokat, tárgyakat sat., a mit a gyakorlat részletesen log felmutatni.

Az egyesülés eredményére nézve annynyit jegyzünk meg, hogy az sokkal inkább all a vidéki, mint az országos egylet érdekében, mert az orsz. egylet honlak áldozatjai alapján képes önállóag sikeres eredményekhez jutni nem sokára, a mely eredmények nyp a hazai gazdákra, mint az alakulandó kerületi egyletekre ki fognak hatni, s ki kell hogy hassanak a nélkül is, ha azok résztvevők, ezek pedig szorosabb kapcsolatai az országos egylethez csatolva lennének; ellenben a fiókegyletek, alig hiszszuk, hogy képesek legyenek annyi alapot önfenntartásukra szükszélüni, hogy magukat a külfoldtel közvetlen érintkezésbe hozhassák, hogy kisérletek fejében gépeket vásárolhassanak, hogy idószaki iratokkal az eszméket „yorsan terjeszszék, hogy jelentékenyebb kiállításokat saját erejökön rendezhessenek, hogy a fölrétegek gazdasági vegybontást eszközöljék sat.

Mindezekért szükségesnek véljük, hogy minden kerületi egylet legelőbb is kimondja határozatát czéljaul az országos egyletteli anyagi és szellemi összeköttetést, mint a mi nélkül létezhetését utópiának véljük, mint a mi nélkül nem hiszszuk, hogy practikus gazda csatlakozzék az oly fiókegyletek fenntartásához, eredményesebb levén, minden ily gazdának közvetlenül az országos egylethez csatlakozni

MIKAÉLA.

Történeti beszély.

(Folytatás.)

Bocsánat uram! ón német nemes vagyok, s kevéssé ismerem vidékeitek szokásait. De ne feledje, mit ezeunel mondok kegyednek. Sohn sem lecend Guelderni Adolf ó nagysága Maria kisasszony férje; egy valaki, ki bizonynyal meg tud felelni ó kegyelmének, megcskudt: ó nagysága helyét elvivni a leánynál.

De az a valaki, aki ha ón lenend Krisztián, — ezért kérjen ón Dain Olivér, kinek a legbaikabb suttogást is nyakon ragadni gyakorlott fülei elől egy szava sem illanhata el a fiatal nemesnek. Annyival inkább, mivel tudjuk, hogy ónt egy más szerelem tartja porázon. Tessék csak amoda tekinteni, s megvallani: ha nem legfelső fokot foglal ón e ón minden gondolatainak sorában azon két szép szem, mely e percben a vásártór tulsó szélén tevedez?

Meulan gróf karó egy csoportozat felé nyujtá, mely bárha bizonyos kellem abban nem hányzék is, mégis a legtorzabb látmányt nyujtá.

Ez egy aranytyott kocsika vala két hófehér agár előfogattal, melynek czimerét hiaszett posztó vánuskokon egy fiatal leány ült, ki csöngetyukkel, s zörgetyukkel rakott buzogánynyal hadonszott a légben.

A fehér selyem pórázon kormányozott agarak szél sebességgel ragadák szép kormányozójökét a burgundi herczegnő kastélya felé.

A mint e csöngetyuk hangját a néptömeg meghallá, azonnal odahagyá a tánczosatyák sorompóját, az utazó nő szekere nyomát kiséreudő, után kiöltözvám: Mikéla! Mikéla!

Mikéla, a fehér agaras fiatal leány, a burgundi herczegnő bohóza vala. Trefás méltóságnak minden jeleivel diszitve kocsikázék királyi urnőjéhez. Kellemes kézmitéssel üzvozlé a népet ide s tova hajtogatván a csörgő buzogányt; de a melynek vegét azonnal sjkaira nyomá, mihelyt a tömegben Krisztiánt megpillantá. Ez feszülve fejét elpirulá a kegyelet e nyilvános kifejezésére; le Dain Olivér pedig egy mosoly torzképet vágva, mely borzasztóvá tön, mivel édesded akará lenni, — igy szólá kézszoritva az ifjuhoz:

— Ha ón ám a jöllakott volna már e nővel, én örömest megmentenem tőle.

II.

Midőn Mikeláinak agarai megállottak a herczegi palota előtt, burgundi Maria kisasszony lakosztályának hátterében bás gondokba sülyedve imaszékére hünyokólve nyitott imakönyv mellett mereng

Megtülé méla magányának háboritását.

Udvarhölgyei, s tisztjei zárkozást, atyja emléke iránti kegyelettel megvárázk. De ki e gondba merült ollásában meglepve látta volna egre emelt szép kék szemeivel, mely sohajok által egyenetlenül duzzasztott bövös kebelnek emelkedést, tisztünt megisóthatná: hogy sokkal gyönyörebb érzemény tegzta e buzz éves lelket.

Vajh, ki lehete azon boldog herczeg, fejedelem, vagy lovag, kinek képe ennyire foglalkoztatá e királyi erkös gondolatait.

Valaszlott volna-e már a karok és rendek szóatát hódító igénylők közöl? vagy pedig felázadva gyámjainak zsarnoki jóakarata ellen, nyjon nem jari e ezen az ártatlan fiatal holgynek a politika, az armányok, s fényvadászat terveinek kijátszásán?

Mária herczegnő, titkát senkinek el nem árulta. Megaba zárta azt, mint nagy becsü ajándékot, melyet csak annak szabad kigöngyöltení, kinek az feldiszzetésére van szánva.

Mig ó gondolat árjának hullámain ringatva merengett, szobajának egyik végén egy titkos ajtó tárult fel.

Csöngetyük és zörgetyük csörömpölése közt egy fiatal leányka könnyüden, mint zerge tövis bokron át, és vigan szökelt elébe, tisztelettelcs csókot nyomván ruhájának szélére.

Mikaéla! — hiálta fel burgundi Mária elpirulva, mint ki véletlenül jegyét hagyá.

Igen, én vagyok királyi urnőm, — felele a bohócz, — én vagyok, kinek mestersége: nagyságodat kellő időben nevetésre inditani, s lelkét folytonos jó kedélyben tartani. — Roszul érdemelném meg fizetésem, ha engednék e magányban bujával epedni nagyságodat.

De lám mily szépen és gazdagon vagy öltözve, — mond a herczegnő szemeit Mikaélán legelletve, ki czipője hegyére emelkedve, gyors kórfordulatot tön, hogy kedvére szemléhessen urnője.

Es valóban florenczi megyszin tafota ruhájának torzszabása daczára is, mely alól ráklab módjára vala kivagdalva, s arany pillékkel és ezüst csörgetyükkel borított öltözetének, hátra hajló, s feje körül a legbohókásabb öszhangot adó csörgetyükkel bimszett fövegének daczára is, Mikaéla elég kellemmel és szépességgel bírt ám ömmagában arra: hogy bájt kölcsönözzon különöz öltözékének.

(Folytatják.)

Vadászdal.

Közelget a hajnal órája,
A kurt szava tajnya riaszt,
S az ébreteg özli nyomára
Megtördül a sürü haraszt.

Föl talpra, előre vadászok!
Ragadja kiki fegyverét,
Kürt hangja, kopó-ruádsok
Rázzák föl a bércz kebelét.

Előre ki, hajtrá, holla!
Föl-föl a tetőre, oromra!

Vadászva jövének apáink
Észak sivatagjain át
S nem kényelem enyhe párnán
Vivák ki a büszke hazát.
Dolguk csata volt, s a mulatság
Vadászat s hardviadal,
S törhetlen erővel aratták
Vérharczokon a diadalt;
Előre ki, hajtrá, holla!
Föl-föl a tetőre, oromra!

Oromra, hol élő a bajnok
Sasvaraban, szabadon,
Homnan csak a hösre mosolygott
Kegygyel a magyar hajadon,
Tetőre, hol oltt a kebel fölt —
Udül a szabad levegőn,
S ujuló erő nyer az egektől
Daczolni a törje időn.
Előre ki, hajtrá, holla!
Föl-föl a tetőre, oromra.

Ha nincs csata, hol gyakorolja
Karizmát fiatal?
Otthon epedezve borongva
Megfül, a ki tenni akar!
Vadászva vadkanra medvére
Eőzzük meg a férfi kebelt,
Szüksége van annak erélyre,
Kit a haza földje nevelt.
Előre ki, hajtrá, holla!
Föl-föl a tetőre, oromra!

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca

a mely tanítás a napokban annyira foghatja magát berendezni, hogy a résztvévőnek sorába tartozó egyes gazdáknak fellétlen közvetlen szolgálatokat tehet.

Ennyivel véltunk a fennebbi nyilatkozatra szükségesnek megjegyezni, oda értve, hogy mind az csakis e sorok irójának magány véleménye, a ki magát sokkal gyenegébbnek érzi, hogysem nézeteit csalhatatlanoknak vélje, s a ki bizonyosan legelső fog örvendeni, ha az önálló kerülni egyletek képesek leandenek nézeteit érvényteleknek tisztelni fel.

Dózsa D.

Ujdonságok.

— E hó 15-kén estve gr. Mikó Imre ur ő nagyságánál, a muzeum-egylet ideigi választmánya gyűlést tartott, a mint értesultunk a magas miniszterium által az egylet letesítése érdekében leküldött eszrevételeket tárgyalván. Az eszrevétlek ezen záróra alá azon remenyl, hogy azon czéljott kis tudományos intézet elvegre létre jöhessen.

— Nagy örömünkre szolgál azon élénkülése a résztvévőnek, melyet Magyarhon olvasó egyletei, az erdélyi napi irodalom iránt a kitüntetnek. A jelen évben Magyarhon ismertebb városainak kaszinói megrendelék lapunkat; s általában a testvér haza résztvévő fokozva látjuk; a mi ránunk azon meggyőződést adja, hogy hazai érdekeink irányban a testvérhon fiai nem maradnak figyelmetlenek.

— A mint értesultuk a jövő szombaton Ferencz Józ. h. a. részére fog adatni Weberszép dalműve: „a Bivós vadász." A jutalmazandó, ki szépszóval egy mint társas korokban rokonszenvet gerjesztő, egy szép fokon álló művészete mint becsült egyénisége iránt, kérdésen kívül a jutalmazásban nem lepes résztvévőn latni fogja Kolozsvár rokonszenvének nyilt kifejezését. F. Iza h. a. oly tokéletesen szép althangegy hír, mely akármelyik nagyobb szinpadon is illetlelen helyet foglalna el.

— Az itteni szinház sugok által rendesen kiadni szokott szinházi emlékkonyvi jelen 1859-dik évre, megjelent, s feltűnő, hogy mind ereidi czikkeicskéket hozott; tartalmai a szinészek névsorán, az előadott müvek sorozatán s az elszászón kívül, egy helyen álló értekezés képezi: „Törödek gondolatok a magyar szinmüvészet s drámairodalom felett," Kriwalyi Sándortól. „A szerzőnek sugja," eleven kis humorral, P. Miklóstól. „Az elvesztett ebek s egy pár versecske," Y-tól.

— Egy nagy hiju Br. nevű egyén, ki itt Kolozsvárt tánczleszkelnet adott, egy átlata rendezendő bálra felszyitott pénzzel odaláb alott, a mint azonban hire jár, a telegraph már utolérte őt, s a kalandor egyik magyarhoni vásrosban kézre került.

— A mint értesülünk, Fogaras vidékén a sárkányi egész kerület, mely az egykori oláh határőri hatonasságot foglalja magaban, s igy általában kis birtokosokból áll, közelebbről az gosiani szántóczak minden helységét. A nép ezen eltrevaló hangulatot oltani kerülteti fönök Paskariu urnak köszönheti, ki nem elégedett meg azzal, hogy közelebbről oláh nyelven egy ügyes röpiratot adott ki a tagositás érdekében, de a hivatala köreben eső helységekét személyesen is képes volt ennyire folyóvá tenni a tagositás fontosságárol. Hogy menyire ennek mulunk is a tagositás a birtok értékét, arra nézve curiosum gyanánt jegyezzük fel, mikép Pusza-csány helységben egy birtokot tagositás előtt 300 pfrtert hasonoltek letek, és most tagositás után ugyanazon hasonbirtó 1,000 pfrtot ígér évi bérül.

— Háromszéki levelezőnk irja: Ezelőtt mintegy 30 evekkel zalánt pap Maksai Zsigmond ur a s-sz. györgyei heti vásárra menvén, mig dolgait intézte, tudán kivül valaki follett szánjára 1 véka árpát; szánjához visszakérezvén, legenye se tudta felöle értesitni, ki tette azt oda. Haza ment tehát azon gondolattal, hogy a ki odatette, megszenvedhetni illhon Zalánban. De oit nem kereste senki. Kihirdette a templomban 3 vasárnap, és senki sem jelentkezett egy tehát a véka árpa a papnak maradt, de azt tavaszig azonban fordottola sehova. Akkor pedig maga is tett hozzá, hogy azt is egy kő véka árpát elvetett egy papi allodialis szánto földbe, azon follettel, hogy az aztkéczisa pénzárát gyarapitsa. Azon evben az arpának sikeres termése helyett kétszázszoros lett belőle négy vékát, melyet eladott 9 frt 20 krert vitőban. Ezt átadta az ekklézsiai előljárságnak azon follettelet, hogy el ne kölssé, hanem valorijanak vele szavat zabot, melyik minden evben adjanak ki zalkamatra, mind addig, mig 100 kobölre fölnevekedik, s akkor kezjdnek az ekklézsia javára belőle intézkedni, megállván mindig a 100 koböl zab. Hetétik evben Pesten, s azon oda van, hogy az ekklézsia Nagy István ur, ki a zabot már jól megnevekedett mennyiségben találta; jó gondozás mellett aztán annyira nőtt, hogy ma van szerczye belőle a zalánt ev. Ezen ekklézsiának anyj kassája, melynek évenkénti hasznoban 200 pforint s mégis jelenleg van mintegy 130 kobol zabkészlete, — Im! ez is egy megtekintendő szép peldaczra, hogy az önzöstelen buzgalom közhasznságnak eszközeit mikép szaporitja, csakhogy tenni ne restéjünk, ne sajnáljuk!

— A buda-szekesfehérvár-kanizsai vaspálya-vonalon, a munkások a Balaton közelében fölsö régi fegyverek, pénzek, czimerek, elszerelet, sőt emberi csontokat is találtak a mid alatt, mi azt gyanittatja, hogy azon tér valaha nagy csata szinhelye lehetett. A talált régiségek egy részt a nemzeti muzeumot fogja gazdagitani. (B. H.)

— Az ausztriai birodalom összes földterülete 116 millió catast. hold; — ebből 99 millió hold a gazdászat különféle ágaira van felhasználva; 17 millió hold pedig nád, erdő, s egyéb vagy termékeiben fölösz számittatik. A használhato földnek értéke 10,140 millió; — jövedelmez pedig gazdászati szakokra, — 2,187,000 pfrtot, erdőre 1,000,000 pfrtot, 20 pfrttal számitva holdját, 1097,400,000 pfrtot; 140,53000 hold bert 20 frttal számitva 284 millió forintot; — 1,215,000 hold szőlő 70 frttal számitva 85 millió frtot; — 15,527,000 hold legelő 2 ft 20 krjával 36½ millió; — 31,625,000 hold erdő 2 ft 10 krjával 68⅔ millió frtot, összesen evenkint 1568 millió forint jövedelem. Kettőmarad ezek szét a jovedelemnek huzza a status és kösegi adó s az ujteli kölsség; marad tehát a birtokosoknak 525 millió.

— Hirlapok Ausztriában. A csász. kir. posta-igazgatóságnál az egész birodalomban megjelent hirlapok jegyzéke van ugy-e? 1. Politikai és belegkötetlens lapok szama 98, nevezetesen német nyelven 52, cseh és lengyel 8, szerb 5, olasz 21, magyar 9, oláh 2, görög 1, összesen 98. — 2 Szakrodalmi ta pok szama: német 132, szláv 21, olasz 86, magyar 25, orosz 1, összesen 265, mindösszel tehát 363.

— A m. akademiai jan. 3-iki ülésében a tiltoknak ellat felolvasatottaz ügyrend cziszójára kinevezett bizottmány javaslata; a mely ez is lőn fogadva; pontjai következők: 1) Az illető osztályai jákor értes.tésik a tiltoknokat a tartalandó elöadásokrol, hogy ez egy hetnel előre jelentassee azokat a fekete tablan. 2) Az elöadasok egy órával tovább ne tartassanak, hosszasab elöadásból kivont vagy egyes szakaszok adandók. 3) Nem akadhatnak tagok elöadást egy tagnak etöloges bejelentesee mellett tarthatnak 4) Az elnök a rendes ülésen kivul folytatólag rendelhet üléseket. 5) A felolvasások s szektiok fogjak kezdetik elövizsgalat utan mennek sajtó ala. 6) A tagok szavazat jogával csak saját osztályokban birnak. 7) Vendég hallgatók szamara vendégkönyv lesz, melyben egy tag alital bejentt egesee ewen at latogathatja az üleseket. Ezt kivonta a vasárnapi osztály ülesse, melyet Lugosi József székfoglaló beszéde nyitott meg. „Nyelvészeti iranyeszmék a szkytoeuropai szómagyarázónak" czim alatt, Ezutan Hunfalvi P. folytatta apologiatat a magyar ige jöldrol.

— Az elhirhedett Rozsa Sándor ellen a portagyalás meg e hó folytan kezdetet vevnő Pesten. Az ügyben szóló ügyiratok: 1) Öt szemely meggyilkolása. 2) Két személyre megkiserlett gyilkosság. 3) Rablas. 4) Nehez testi sértesek. 5) Nyilvanos erőszakletet.

— A hegyaljai bormivelő-egylet Mádon elmult nov. 25-ikén tartott évi közgyűlésére 200 darab arany jutalmat tuzott ki, azon kérdés megfejtójének: „A tokaj-hegyalyai borok kézitésének meg kell-e tovabb is tartani azon eljárest, a mely szerint a szőlőszemek csakhogy teljesen tobbfelekre — nevezetesen Szamorodni I—2—3, sőt tobb puttonosokra csinaljak s aztan is akent bocsajtak? vagy pedig arra kell toreked. ni, hogy minél tobb egyforma bor keszitessék? Ugy-e hogy minél tobb egyforma borok kiszoszlatassai s legnagyobb mennyiseghen egyformára csinalandók? s tekintve azt, hogy Tokaj kornyeken csak 2½ akos hordok hasznaltatnak, s nagyobbakat elfogadni a pincezek se igen alkalmasok, a borok egyenlősiteset hogy e lehetne nagyobb mennyiseghen eszközöni? A pályanuvek jelen ev august. 26-ra küldendők az elnökséghez. Ehez kérdés, mely jól megfizetve alkalmazassul szolgalhat mint borvizkeresinkre is.

— Pesten a városi nemet szinhaz a varos kezeben levő. A. m. 1859-ben evszakonkent ugy meg hátralevő 54,600 pfrt részvényőket sorsolas utjan hat ev időkoz alatt 5% kamatal visszaigeri ázonn. A varos, mely a szinhazat mielőbb at akarja venni, ezen vallalatra nézve, a valamint a nyari szinhazra szabadalmat kér, s azonkivül foladata kivitelében más módon is támogatni kivanja. A mint igazgatonak az egészen jó szerbel eddig szaszban volt Szigeti 15% fizetese elengedetik, s e helyett kötelezve lesz negy községtanacsnokbol álló bizottmány felügyelete alatt évenkint 5000 frtot nyerni be a szinpad tatarozásra. Az épulet es nezőhely jo karban tartásra a község évenkint 3000 frtot adand.

— Az „Ujvidéki" czimu lapta egy szazi folyirata a Szent István-társulat reto st, a szerkesztőrevel a szep tollaroi ismert Szomogyi Kálmán ur lesz, mint a. m. hallatszik igen ügyes szerkesztő, s a czélja az lesz, hogy a déli videk szellemi szükszeg alai vett terem nagy iszerekeroi rendelkezza, s ennye termelesre ösztönzi a tarkabanya, de nagy szinu reflentesseget, mely mint a szep, a jó és a gyönyörködtetőnek part, s mely a magyar nemzet valasos s egyszerumd hazaias szellemet vet fel a szep szazhangon.

— A mint a szerzőt a beszélgetésekben jelen lévő szellemes kezelése alá

mun : 5 fr. 14 kr. A 113. sz. 18 fr. 24 kr. A 115. sz. 9 fr. 46 kr. 116. sz. 2 fr. 20 kr. A 117. sz. 3 fr. 24 kr. A 118. sz. 5 fr. 12 kr. A 119. sz. 4 fr. 30 kr. A 120. sz. 3 fr. 10 kr. 121. sz. 4 fr. 50 kr. Maros-Vásárhelyt a 125. sz. ivem : 19 fr. 16 kr. A 126. sz. 2 fr. 40 kr. A 129. sz. 7 fr. 57 kr. A 130. sz. 13 fr. 37 kr. A 132. sz. 11 fr. 9 kr. A 134. sz. 72 fr. osztr. ért. vagy pengőben 68 fr. 34 kr. Az eddig tett aláírások összege 3957 fr. 10 kr.

Nemzeti szinház. — Szombaton, jan. 15-én karmester Goes Ede jutalmán, igen nagy számmal egybegyűlt közönség dőlt szakadt „Portici néma,“ opera. Follinus Mazzaniellói, Mezei Pietrót adák. A nemu Fenellát Eichner Ludmilla sok ügyességgel szemléyesité. Neuholdt Tizia tenor hangjával Alphonso szerepében lepett fel. Ha csak valami kevés szimpadi otthonosséggal bírna, nem megvetendő egyénileg volna a szinpadon, mert felsőbb hangjai kellemesek, de játéka semmi sincs és nagyon is felesek a dezakkon. Singer Elvira Rosa kis szerepét szépen tok kellemmel énekelte. Díszesen telt meg megemlékezünk a Kuczér Ferencz ballettmester és M. Lutza által eltejtett spanyol, ugy balaszkárczkodó sz. A kardalok, ugy a fegi mint a nők rosztul dicsérettel érdemeltek. A jutalmozott a zenekarban megjelenése alkalmával szünni nem akará tapsvihar és telkesülessel fogadtatott, az első felvonás végével ki is hivatott, mely alkalommal G. S. egy kiöltöttség élén a sz. nfalak megett egy értekes arany órát adott át, elismerésül azon fáradozásunk, melyet az operák betanitása körül minden alkalommal tanusi.

Vasárnap, 16-kán: „Szapár Péter“ adatott, Sz. Laczkóczy asz. mint vendég lépvén fel. A czimszerepben Komáromi mükodott. Sz Laczkóczy asz. (Ilka), Gyulai (Borzsaboj), Follinusznó (Gulnár) szerepeiben a dalok. A darab szokott bombastikus kiabalásokkal, veszekedésekkel folyt le, a mint irva van. Jo volna ezt a mivel nyisó dolgozat, mert bizony igy a Pergő Czédesznek korára vali. — Tele szinház.

Hétfőn, jan. 17-kén, bérleizünetben : „Becsületszó,“ Szigeti egy felvonásos vigjátéka adatott. A Bucr pár, Bihari, Eichner Ludmilla és Komáromi játszák. Az előadás igenjól ütött ki. Ezt követte Berger mindkadatta. Figyelmre legméltóbbak voltak hydraulikai mutatványai. Közönség gyérem.

Kedden, jan. 18-dikán, „Mirika“ dalmű adatott ugyanazon szerepkörzéssel, mint a multi nov. 27-kén, s hasonlóan sikerült előadással; tele szinház, a foldszint kivételével.

Levelezés.

Torda, jan. 8-kán, 1859. — Elhagyám én is falusi unalmas téli lakásomat s varosra kötöztem, azon gondolattal, hogy itt tobb társaságos, tobb élvezet jut rezsemnek mint ott. Nem is csalódtam az egészen, mert itt van ugy mindig irástudatlan falusiborukkal veszodni, inkek a jegyzo parancsol, pedig Gi rókuti napirat szerint ellenkezőleg van odva utasitása. Itt tehát nem vagyok tőle legalabb tavaszig, a ha jön is valami rendelet számomra, akkor kopogtassál, levett kalappal hozza be egy-egy városszolga, nem mint nálunk, hol a biró s esküdjei azt hiszik, hogy hazám is ovek, s e hiedelemben egyszer kiszolgáztattak ercam, ha hozzám felett fövegget beálthatnak, velem bátran, kipróbálott arczczal beszélhetnek, minek festéket lo;ztól vettek fertályonként. Ilyenkor azután legjobb halkonyt vinni, hanmly magas hangon beszélnek, mert ellenkező esetben könnyen rentienseknek neveznek s azután foljelentenek buntetes vegett. Jobb tehát itt, hol napestig mehetek kocsmába, estve szinházba, nőm részvényessége at is a nőjjel hagyárabol olvasnhatok szép és hasznos könyveket, közbe-közbe egy-egy városi ujdonsag, hogy hivatalnok K. Károly ura nagy lotterian czerekat nyert, hogy az utorlai ref. egyháztanitó Gy. lisztelő malmait jöjjel épiteti, csapja meg fulemet s elvezetet nyujt lelkemnek.

A kaszino elég jól rendezett czimű epületben van, könyvtara gyenge, részvényesei is nem igen sokan vannak, pedig lehetnének tobben ily nagy magyar varosban. Sokan azt mondják, azon szellemet, hogy otlan csaladi és jenem levő egyesek szemelyi dolgaikkal bajlódnak, nem szivelhetik. Bizony az ilyesmiknek itten nincs helyok. Ki ide jon, olvasson, tekezzen vagy társalogjan illedelmesen, a kártyajátékot kerülje, mert ez lelkiellenőrtő, szellemi haladás, erkölcs és tudomány halálka, nemes [illegible] nevihelve.

A farsangon táncczigalmakat fog adni a kaszino: ez igen jeles vállalkozás. Itt mint az iparos és tehermyártalaton jeles mivet és gyümölcsöt, sok fijn illedelmes, csinos magaviseletet szemlathatja, a lassy bajtól biralat alá bocsáthatja, minek eredmenye lehet hatálig tartó páros boldogság.

A szinház hasonlófag a kaszinó takának nagy terome. E város sa v-dek lakója elég szorgalmason járja, meg is felel ottan-ottan a társaság hivatalja, hogy a a tagok egy-egy szerepet, mint hivatásuk van, tanulmányoznák, valhatnak közlök még jeles is. Igy pl. Zeyk a dudonegs, zsarnok szerepekben, mert a szerelmeben Lendvai nem lehetek; akkor inkább illenék hozzá jelenése és tavozasokar azon rohanó lépes, az a kiterjesztő sebes karmozgatás. Barna a londorkodóban, Krasznai könytelen szerelmeben. Berekedt hanggal az álljon fel egy is soha, mint történt egygyel, kinek most nevet elhallgatom, mert ez nemcsak rút, hanem boszantó is. A tobbiekről elmondom ezután általános velekedésemet, mert bár falusi vagyok, de azért hebehoba volt szerencsémnek latni nagy szinészkodon jeles, és nemzetünk szinészete csillagait.

A nőegylet szerény körben, minden lárma nélkül működik, olyan mint termékenyitő időjárás, dörgés, villámlás nem zavarja, csendesen folyó élete, mint Maros zajtalan arja kösöpöknek szellemi termékenységet árasztt el. Közelebbről, mint értesülve vagyok, sok számra menő könyvet rendelt meg. Adjon Isten ily egyletet sokat nemzetünknek !

Mint vendég e városban, farsangi, téli időtöltésekről, eseményekről többet fogok irni, ha bekopogtatásomra a t. cz. szerkesztőség „testské“-et mond ! Vendég.

— **Velenczéből f. hó** 13-ről jelentik az „Ost. Corr.“-nek, miszerint Padubán Zambra tanár temetkezési szertartása alkalmával, az egyetemi tanulók sajátlatos demonstrationt kisérteté meg, melynek erélyes közbelépésére szolgálatot alkalmat, s ennek következtében a csendőrsakhamar helyre állott. A felolvasások pillanatra megszüntetvék, s a külföldi tanulók eltávolittattak.— A lakosság egészen nyugodt maradt.

— **Milanoból**, jan. 11-ről irják a „Tr. Z.“-nak, hogy nehány nap óta a tovabbi nyugtalanságok megelőzésére erélyes rendszabályok hozattak; így például minden precettati és loglalkozás nélküliek szigoruan felugyelet ala vétettek, vagy befogattak. — A nyilvanos táncmulatságok (ekkorig alarcz nélkül) most is meg vannak engedve.

Külföld.

Franczioarszag. — A közvélemény udul lassuanem a torro-mogéhoi, mely a császár ujevi beszédéből kezdte volt rezni. A lélek tisztul s nyugodtabbá válik, nem azért, mintha akár a béke akár a háboru iránt bizonyos nézetre jutott volna, hanem mert látja, hogy e miatt tovább is kinoznia magát kábasag s hiu faradság volna. Jójon a minek jöni kell, az ember pedig várja szilárd és határozott lélekkel. A vélemény higgasztására sokat tesz az is, hogy azon nyilvános lapok, melyeket benszőbb viszonyban hisznek a kormányhoz allani, dicséretes módon iparkodnak csillapitni a háboru-felszitő elajuli kedelyeket. „Természetesen — mond egy párisi levelező — még senki nem mondhatja most, hogy lesz-e mostanában háborunk: az is bizonyos, hogy a hadikészületek Franczioarszágban éppen nem szüntek meg; hanem mégis ugy látszik, hogy felsőbb helyen elhatároztak az Ausztria elleni kikelés után a közvéleményt ujra megnyugtatni. Sőt azt is állitják, hogy 9-én Hubner ur tiszteletére Fontainebluaban vadászat lesz, a mi annál inkább feltetszik, mivel az osztrák nagykövet sem Fontainebluaban sem Compiegnében nem volt jelen, midőn a császári udvar ott mulatott. Azán ma meg Hubner ur Walewszki grófnál ebédel; a honnan fel lehet tenni, hogy ezuttal nem akarják tobbé az illetők, hogy az emberek egy Ausztriával való közeli háboruban higyjenek.“

A félhivatalos sajtó mind a 7-diki Moniteuri czikkre ir változatokat, azt erősitgetve, hogy egyetlen kérdés sem forog fen, mely ellenségeskedést idézhetne elő. Véleménykülönbségek fordultak ugyan elő Ausztria és Francziaorszag közt; de ezen kérdések már mind el vannak intézve a dunai bajozson kivül, a melynél azonban valamennyi nemzet érdekelve van. Sokan —mond a „Pays“—ehhez kapcsolatok egy Ausztriával Olaszországban folytatandó háboru lehetőségét is; azonban ez is tévedés. Napoleon csázár politikája Olaszországot illetőleg ismeretes. O ezen országban a forradalmat reformok által akarja meggátolni. Ausztria, a „Pays“ szerint, mely e tárgyban a párisi conferentia jegyzőkönyveire hivatkozik, Franczioarszag e részbeni szabadelvü eszméi irant ellenséges indulattal viseltetik. Ebben szakitasra nem fekhetik semmi ürügy; Franczioarszag a maga tanácsaival csak azt akarja, a mi egész Európának, különösen Ausztriának javára fogna lenni. A „Pays“ nem tagadhatja, hogy véletlen események a dolgok helyzetét másként alakithatják, de eddig még semmit nem lát, a mi Ausztria és Franczioarszág közt egy háborut lehetségessé tehetne.

„Mi — így végzi — a mi dec. 2-ki szövetségesünket nem dicséréthjük. Gyakran voltunk vele ellenmondásban s most is vagyunk. Azonban a kormányok valamint egyesek eltürhetik az ellenmondást, ha az sértésig sem megy. Mindenki védi a mit hasznosnak tart, de senki sem ragad fegyvert, hogy a maga véleményének diadalt szerezzen, hacsak hazája érdekei, méltósága, becsülete ez által érdekelve nincsenek.“ Ezen utóbbi tételt kissé rugnyosnak találjak.

Egy más félhivatalos lap csillapitó hévében kelletinél is tobbet mond, elvitázván az olaszokról minden külföldi segélyt. A császárság — ugymond—nem lehet frigyesse semmiféle forradalomnak, s az egyedüli hazafiusag, mely jelenleg az olaszokhoz illik — a türelem. Azonban ugy látszik e hátrák mozdulatoknak Párisban oly kevésse hisznek, a mily komolyan vették a hét első napjainak hadi lármáját. A börze csupán egyet hisz, t. i. hogy a kormány maga sem tudja mit akar, mit tehet, mit kivan, és hogy az ily politika, vagy inkább politikátlanság minden érdekekre, különösen pedig az anyagiakra nézve halalos. Igen rosz vét csinnak nevezetesen azon hirek, melyek a közlelbbi monitieuri jegyzék szöveteiséről, és az azáltal elért czélokról keringtek. Hir szerint egy igen magas állásban levő diplomata, az első börzei órában, midőn a moniteuri jegyzék 40—45 centimo emelkedést eszközölt, hirteleni eladások által egy milliót nyert volna. Ezen realizálások és a gyorsan elenyészett bizalom a jegyzék komolysága iránt, az ötfolyamokat hirtelen megint lenyomták. Az egyszer felszaklatott közvéleményt nem is oly könnyű egyszerre lecsillapitni, kivált ha nem egyhangu az oly lapok csendesitő szava is, melyeket felsőbb sugalmat alatt állóknak hisznek, mint a Napoleon hgtól kegyelt „Presse-é.“ Ez egy Ausztria elleni indestet hosszu czikkben azt fejtegeti, hogy ha Szárdinia a háboruba belevonatnék akkor Franczioarszag nem maradhatna csupán békés. Elég az hozzá, hogy még 9-én is egymásra rajzott az osk kósza hir, miszerint az is, hogy a foldkörnyi fengerl cs. hajózási társulatnak jelentve lón, miszerint lehetséges, hogy adandó pillanatban a rendelkezésére álló összes szállitó eszközöre szükség lehetend; milyen az, hogy Toulonba parancs érkezett, hogy azonnal készitsenek fel két gőzfregottot s fogjanak hozzá más tic hadihajó felszerelésére is.

— A hatodik vilaghatalom két képviselője Rothschild és Pereira szerencsések levén a császártól fogadtatni, e körülmenyre nagy sulyt helyeza békesovárgó világ. Ezen nak természetesen titokban tartják a mit hallottak. A közönség azonban vagy legalabb az „Indep.“ levelezője szinte akar annyit tudni, hogy a császár az utóbbinak azt mondta volna, hogy az Ausztriával fenforgó nehézségeket titkolni nem lehet ugyan, de hogy azoktól a háboruig még roppant nagy a tér.

— A szavak, miket ő Felsége az osztriai császár a jan. 4-ki estély alkalmával franczia követ Bourqueney báróhoz intézett, távirati uton Párisba jelentve lónek, következőleg hangzanak: „Én őszinten meg vagyok hatva a császár személyes érzelmei által; biztositsa ön őt, hogy én azon véleménykülönbség ellenére is, melyet a politika szülége előidézett, soha sem szünetem meg személye iránt a legmélyebb tisztelettel s legelőkészebb részvétel viseltetni.“ E szavak, mond a „Nord“ bár azon tényt, mely a közvéleményt nyugtalanitja, megerősitik, mindazáltal azon reményeket, melyekről levelezőnk szól igazolni látszanak.

Olaszorszag. — Goyon gróf tbk. a római franczia hadörsig parancsnoka, ujnév napján az összes tisztikar élén tisztelgett a vatikánban. A pápa ő szentségéhez intézett üdvözlő beszédében örömét fejezé ki a szerencse felett, hogy a császárnak s katonának érzeteit tolmácsolhatja, s biztositá a szent szék vilagi tekintélyének a franczuik minden erejével fentartását.

— A szárd király trónbeszédében köszöni a nemzet gyülésének azon támogatását, melylyel a közelebbi ülésszak alatt a kormányt megtisztelte. Ezáltal a nemzet politikáját és az ország haladását erősitette meg. Panaszosan emliti meg a kereskedelem terén érzett válságot, s a hiányos és ki nem elégitő selyemtermelést, mintegy e két baj az országos pénzügyek sulyegyensenek helyreállitását háráltatta. Több törvényjavaslatot is jelentett be a trónbeszéd, melyek az igazságszolgáltatás, kögizazgatás s a községi rendszer ágaiban szükségessé vált javitásokat czélozzák. Végre a beszéd végén a király megjegyzé, miszerint a láthatár nem derült, s hogy a jövendőt szilardul s határozott kell vaiu. Egyébiránt remélii, hogy e jövendő Piemontra nézve szerencsés leend, mert politikája az igazságon, szabadság — és hazaszeretelen nyugszik. Piemont magaban véve kis ország, de nagy a tanácsban és elveiben, melyeket képvisel, — a rokonszenv alatal, melyet maga iránt ébreszt. A király tisztelt a szerződéseket, do nem érzékelten Olaszország fájdalomjajai iránt. Várjuk határozottan a gondviselés végzését. — Ezekből all fővonásokban a trónbeszéd, melyben felolió az, hogy mélyen hallgat arról, miről minden trónbeszéd mintegy bevezetésként szokott szólni, a kölhatalmakhozi viszonyokuk ki — vagy ki nem elégitő allapotáról.

— A „Nord“ párisi levelezője tudni akarja, miszerint nagyon is igaz, hogy Garibaldi négy ezredet akart, egyenként 3000 emberből alakitani, és ezekkel, népfelkelési mozgalmakhoz csatlakozóhg Ausztria ellen támadást kezdeni; azonban Cavour gróf ezen legio alakitását nem találta korszerűnek, s Garibaldinak jelentve lón, hogy csak vonuljon megint vissza Szárdiinián levő mezei jószágára.“ Téthát csupán nem korszerűnek meg? kérdik a töprenkedők.

Spanyolorszag. — A spanyol kormány most már véglegesen jelenté a cortes gyülésnek a Mexicóvali viszály kiegyenlitését. A cortesgyülés az amerikai Egyesült államok elnökének izenetén megbotránkozva, ünnepélyesen kimonda, hogy Cuba birataról semmi áron nem fog lemondani.

Ujabbak. — Háboru vagy béke? e kérdés még folyvást a lapok vitatárgya, s éppen nem titkolhatjak, hogy mig az okoskodások nagy része a békének hódol, a tények mind inkább a háboru felé látszanak hajolni.

A szárd király trónbeszéde felett azon vélemény látszik elterjedve, mely annak minden magyarázást megengedi, de a harcziasnak mégis valamivel tobb támpontokat nyujt. A bőrze fölög ezen utóbbi értelemben fogta fel azt, a lon nagy lebucskázás a Jakob létrájának alsó fokai felé. A beszédal alat miben sem látják a helyzetet derültebbé téve s almélkodnak a hallgató beszéd s ékesenszóló hallgatásnak a király által kifejtett példányán. A mit csakugyan a trónbeszéd elhalgatott, s párisi intések folytán elhallgatnia kellett, azt Cavour miniszteri lapja a trónbeszédre

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

tett commentárjaban kicsevegis nemcsinál többé titkot belőle, miké? Piemontra nézve közaig az idő, a melyben fölebb becsülendő az elvek et mint a szerződéseket.

Államunk — ugymond — tisztelt a kötéseket s hű a szerződésekhez; de a tényeknek fölébe kell helyeznie az elvek; mert csak a politikájoknak alapul szolgáló elvek által élnek s fejlődnek a népek. Az elvek oltalmazása olykor veszélyekkel jár: s lehet, hogy azon vezérlő tán közel is vannak, s a kiritly kormánya nem titkolja el azt, nyiltan kimondván, hogy az uj törvényhozási ülésszak megnyiláskor a láthatár nem tiszta. A kormány tudatja azt az országgal, hogy a jövendő eshetőségeire előkészítse." stb. E beszéd egy miniszterialis lap szájban elég világosnak tetszik nekünk.

A „Tr. Ztg"-nak egy levelezője szerint Turinban már el is készitették volna a hadjáratitervet, s elszántak volna magokat, egy Párma s Modena elleni műveletet kezdeni! — Ugyanazon lap szerint Turinban kezdik ujjászervezni a nemzetőrséget részint belszolgálat, részint a hadsereghenei alkalmazás végett. Szárdinia szigletéért latják különösen szükségesnek ez ujraszervezést, mivel az hadicsapat nélkül hagyatva, kivántatos reggelie lehetne az angoloknak azon esetben, ha John Bull nem szorítkoznék téllen a maga szigetére. Lóvásárlás, élelmiszer gyujtés Alessandriába folyvást folyv. Szóval minden oly szint váltott, mint mikor a kriani hadjáratra volt a készülődés.

A hivatalos „Gazétta piemontese"-ki jelenti: miután a „W. Ztg" katonai erősítéseknek Olaszhonba küldetését jelenté, a piemonti kormány szükségesnek vélte továbbfekvő őrségeit összébbvonni, a nélkül azonban, hogy uj hadilétket hivna zászló alá.

Napoleon herczeg csakugyan veszi nőlt a szárd király alig 10 éves leányát Klotild hgnót (anyai részről unokája Rajner osztrák főhgnek). É. hó 13-kán már útrais kelt, de mint irják csak látogatóba, nem elébb mint 5-kén tudván meg császári nagybátyjától, hogy völegénynyé kell lennie, s nem sokára férjjé. A hivatalok már is nyakraföre hurczolkodnak ki a Palais-royalból, hová a fiatal pár még e farsangon befogna költözni. Egy rettegéssel több ezen házasság is a csupa-rosszat sejtőkre nézve — s ujimutatás bizonyos eventualitás felé.

Az uj pár nősznjándoka Franczia-országban nagyban készül. Császári ágyuk, vetgolyók, karabélyok, uj vadászfegyverek, ezredek, élelmiszerek szaporítása — s a hadi irodákban két hadjárattra haditerven dolgoznak. Az alpesi sereg alakítása hivatalosan ki fogna mondatni s fóparancsnokául Mac Mahon volna kinevezve.

A szakitás csakugyan nincs még oly közel, ha megzavarta is a börze fejét azon hír, hogy Hübner b. készül Párist elugyni. A vihart mint tudjuk, midőn kikerülhetenné vált, még egy ideig szélesendnek kell megelőznie, midőn a diplomatia még mindent elkisért, kiegyenlités vagy uj szövetségek kötése végett. S szövetségek miként állást még nem tudjuk. Bécsi lapok számitnak a porosz részvétre, s még az angoléra is; Franczinországpedig mind a hatot befogta, hogy Angol- és Poroszország semlegességét kivija. Mindő sikerrel, még tisztán nem tudjuk, habár a „Times" és a „Morning Herald" erősen nyilatkoznak Ausztria mellé s az utóbbi a jan. 14-diki tárvat szerint az itáliaellenissimokitol Angliának mind tetlleges, mind erkölcsi részvétét megtagadja.

A porosz trónbeszéd 12-kén csak anyiyit fejez ki a magas politikát illetőleg, hogy a nagyhatalmakhozi viszonyok barátságosak; s nyugodtan szól a német hercczegségek jogairól is. Igen is höles phlegmatikus beszéd.

A franczia „Moniteurtól" várt volna a világ tisztább, őszintébb nyilatkozatot azon kérdésre: háboru-e vagy béke? Helyette a „Constitutionnelt" szólatlajk meg egy czikkben, mely azzá igazságtalan háboru miatti aggodalmak ellen harczol; a háboru valószinüségé — ugymond — csak szerződvényértésekné? alfhat be.

A szerbek magas kedvben vannak. Belgrádból jan. 24-kén irják: „Ayuk czégése jentu a városnak, hogy a porta Milost megerősitette.

Elő-szárnyalt jelentés. Dósa D. [illegible] zetek. Czégi [illegible] Ferencz, Czégi [illegible] Pál, [illegible] B. Eötvös Dániel, Dr. Lenczi [illegible] Kerecsés Jenő [illegible] Sándor, [illegible] Pál, [illegible] 16. Kőrösi [illegible] Kornélyné, [illegible] Bánvai [illegible] Lőrincz [illegible] Ágoston, [illegible] Dániel, Kovács [illegible] Mihály, [illegible] Szemil [illegible] Ferencz, [illegible] Sándor, [illegible] Sándor, [illegible] Ferencz, [illegible] Papp Zsigmond, [illegible] Sebestyén [illegible] Vörös Kálmán, [illegible] Csanádi [illegible] Mátyás Mihály, Kádár [illegible] fia, pál. [illegible] Szőnt [illegible] Ferencz, [illegible] János, [illegible] János, [illegible] Ferencz, [illegible] Dr. Dinnyés [illegible] Ferencz, [illegible] Csiszár Ferencz, [illegible] Pinczés Hanzsó Lajos, [illegible] Pál, Dudás [illegible] Ferencz, [illegible] Vissen egy [illegible] T. Borbirat Ká[illegible] Szabóné, [illegible] Szabó Pál, [illegible] Sándor, [illegible] Pál, [illegible] Ferencz, [illegible] Ferencz, Kalmár [illegible] Ferencz, Fejérvári Kálmán, [illegible] Ferencz, Fejérvári Kálmán, [illegible] Ferencz, Fejérvári Kálmán,